

И дойдатъ мойте врѣсници
 И скръбно либе съ другарки,
 Ти излѣзь, майко, послушай
 Сжсъ мойте братя неврѣстни
 Моята пѣсенъ юнашка —
 Защо и какъ сжмъ загиналъ,
 И какви думи издумалъ
 Предъ смъртѣта и предъ дружина . . .
 Тѣжно щешъ, майко, да глѣдашъ
 Ти на туй хоро весело,
 И като срѣщнешъ поглѣдѣтъ
 На мойто либе хубаво,
 Дълбоко ще ми въздѣхнатъ
 Двѣ сѣрца мили за мене —
 Нейното, майко, и твойто!
 И двѣ щатъ сжлзи да капнатъ
 На стари грѣди и млади...
 Но туй щатъ братя да видатъ
 И кога, майко, пораснатъ
 Като брата си ще станатъ —
 Силно да любатъ и мразатъ . . .
 Ако ли, мале, майноле,
 Живъ и здравъ стигна до село,
 Живъ и здравъ съ байрякъ вжвъ рѣка,
 Подъ байрякъ лични юнаци,
 Напети въ дрѣхи войнишки,
 Съ левове златни на чело,
 Съ игленки пушки на рамо
 И съ саби-змии на кръстѣтъ,
 О, тогазъ, майко юнашка!